

A Fővárosi Ítéletábla dr. Bánszegi Judit ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes nevére (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. október 11. napján meghozott, 22.P.23.812/2012/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. és 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 forint + áfa, összesen 12.700 forint ügyvédi munkadíjat.

Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 79. §-át, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdéseit, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1), (2) bekezdéseit, 343. § (1), (3) bekezdéseit.

Az alperes permegszüntetési igényével szemben arra az álláspontra helyezkedett, hogy sajtótermék megjelenésének napjaként a sajtóterméken feltüntetett időpont az irányadó. A sajtószerv feladata, hogy a megjelenés dátumát a valóságnak megfelelően tüntesse fel a sajtóterméken, figyelemmel arra is, hogy a jogszabály a sajtó-helyreigazítási igény érvényesítéséhez fűződő határidőt ehhez az időponthoz köti.

Erre tekintettel úgy foglalt állást, hogy a felperes helyreigazítási kérelme a jogszabályban foglalt 30 napos határidőn belül érkezett meg az alpereshez, ezért a keresetet érdemben bírálta el.

Elfogadta azonban az alperesi védekezést a felperes kereshetőségi jogának hiányával összefüggésben. Tény, hogy a felperes nevét a sérelmezett sajtóközlemény közölte, azonban nem a keresetben kifogásolt tényállítások vonatkoztak a személyére. Mindezekkel összefüggésben utalt a PK 12. és 13. számú állásfoglalásokra.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperesi írás alapvetően a ... Zrt. (... Zrt.) ügyeit tárgyalta. A felperes által kifogásolt közlés is alapvetően ezt a társaságot érintette. A felperes tulajdonában álló céggel kötött szerződésre az írás egyetlen mondatnál utalt. Ennek a mondatnak az első része a társaság által kötött szerződés időpontjára vonatkozott, és arra felhívta fel a figyelmet, hogy a szerződéskötés időpontja a társaság megalakulásával lényegében egybeesett. Ebben a tekintetben sem a felperesnek, sem a cégének nincs érintettsége, mert az információ lényege a zrt. megalakulásának időpontja. A mondat másik része a ... Kft-t érintette a megkötött szerződés tartalmával összefüggésben. Ebben a tekintetben hivatkozott a felperes arra, hogy ez nem felel meg a valóságnak. Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a felperes személyét azonban az alperesi írás nem ezen közlés tekintetében említette. Az a tény, hogy a ... Kft-nek a felperes a tulajdonosa, keresetösségi jogot nem biztosít a részére, perindításra a társaság lett volna jogosult, figyelemmel arra is, hogy a felperes nem ügyvezetője a cégnek.

A következő mondat a megelőző közléstől teljesen független, ez valóban teljes egészében, nevének közlésével a felperesre vonatkozik, ennek valóságtartalmát azonban a felperes nem kifogásolta. Az az összefüggés, melyet a felperes a keresetében állított, nem volt fellelhető a közlések között.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a valóság bizonyítása körében bizonyítási cselekményeket nem foganatosított. Megjegyezte, hogy az alperes által ebben a körben felajánlott bizonyítás eredményre nem vezetett volna, mivel a cikk állítása meghatározott időpontra vonatkozott. A szerződés későbbi módosításának ténye a közlés valóságtartalmát nem igazolhatta, szemben a felperes által csatolt szerződésben foglaltakkal.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatalát. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a keresetösségi joga vitathatatlan, mert a cikkben közöltek azt sugallják, hogy a részben tulajdonában álló ... Kft-n keresztül jogtalanul jutott megbízáshoz, mert egyébként is egy 200 millió forintos pénzmosási ügy gyanúsítottja. Az alperes ennek a ténynek a közlésével megerősítette a megbízási jogtalanságát figyelemmel annak a megemlítésére is, hogy a szerződéses tevékenység olyan volt, amelyet az ... Zrt. saját főosztályai is elláthattak volna. A jogtalanság képzetét erősíti az, hogy a cikk állítása szerint a szerződést mindjárt az ... Zrt. megalakulásának napján kötötték, és azt követően bontották fel, amikor a felperes gyanúsítottá vált. Mindez arra enged következtetni, hogy a felperes személye miatt jött létre a szerződés, és erre tekintettel került felbontásra is. Mindezek következtében pedig a felperes, mint a kft. egyik tulajdonosa jutott vitathatóan jövedelemhez. Nem helytálló ezért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása, amikor azt állapítja meg, hogy a ... Kft-re vonatkozó cikkbeli állítások és az azt követő mondatban a felperesre vonatkozó közlések egymással nem függenek össze. Éppen a cikkíró tárja fel az olvasó előtt az összefüggést a kft. és a felperes személye között.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletével teljes egészében egyetértett, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A jogvita eldöntése szempontjából irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények.

Közvetlenül a felperes személyére vonatkozó egyetlen közlés a cikkben az, hogy a felperes pénzmosási ügy gyanúsítottja lett. Ezt a tényközlést időmegjelölésként használja a cikk olyan szempontból, hogy ezt követően bontott szerződést az ... Zrt. a ... Kft-vel. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a szerződés megkötésének időpontjával és tartalmával kapcsolatos kitételek tekintetében a felperesnek, mint természetes személynek keresetösségi joga nem volt, ilyen jogosultság kizárólag a gazdasági társaságot illette. A felperes helyreigazítási kérelmében kizárólag a gazdasági szereplők közötti szerződés tartalmát ítélte helytelennek, e vonatkozásban azonban a cikk a személyét semmilyen vonatkozásban nem említi. Ilyen körülmények között a felperes sajtó-helyreigazítási igényt megfelelő jogosultság hiányában nem terjeszthetett elő.

Nincs a kifogásolt sajtóközleménynek olyan tartalma, amely szerint a felperes a ... Kft-n keresztül jogtalan megbízásokhoz jutott volna. A felperes ezt a fellebbezésében is sugallatként említi a cikkel összefüggésben, azonban a sugallat egyéni tudattartalom, mely a sajtó-helyreigazítási perben nem vehető figyelembe. Helyreigazítás alapja kizárólag valótlan tény, vagy való tény hamis színben feltüntetése lehet.

Az elsőfokú bíróság mindezek alapján helyesen utasította el a felperes sajtó-helyreigazítás elrendelésére vonatkozó kereseti kérelmét.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes köteles viselni az alperes fellebbezési költségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. A fellebbezési költség az alperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (3) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíja.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2013. március 26.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelél:
tisztviselő